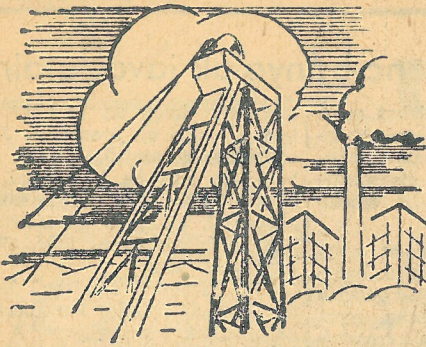

Várpalotai

BANYÁSZ

VÁRPALOTA VÁROS PARTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

Üdvözljük a Cser- és Beszálló-aknai
pártszervezetek
vezetőségválasztó taggyűlését

VI. évfolyam — 6. szám.

ÁRA 30 FILLÉR

Péntek, 1956. február 10.

További tennivalók az új technika megvalósításáért

A Szabad Nép február 4-i számában a Várpalotai Szénbányászati Tröszt tereléseiről írt cikknek egy mondata következőképpen hangzik: „Várpalotán kulcskérdés a rakodás gépesítése.”

Ez a megállapítás teljes egészében helytálló, de nemcsak Várpalotára vonatkozik, hanem az egész magyar szénbányászatra. A rakodógépek fronttra való beállítását akadályozza a frontok ácsolási módszere, ezért valóban kulcskérdés a rakodás gépesítése, illetve az ácsolási mód megváltoztatása.

Várpalotán most folynak a kísérletek támfamenes front kialakítására, páncélpajzsos biztosítással. A kísérletek azt bizonyították, hogy a legnagyobb problémát, a biztosítási mozgathatóság sikeres megoldották. Lehetővé tették, hogy a frontra kisebbfajta rakodógépeket be lehessen állítani, ezáltal a legnagyobb tömegtermelő helyek rakodása gépesítve lesz.

A kísérletek nem megfelelő, nem modern biztosítási idomokkal történnek és éppen innen adódnak azok a feladatok, amelyeket a technika tovább fejlesztéséért meg kell oldani. Ez a feladat azonban túlmutat a szénbányászati tröszt területén és a tröszt vezetőségének most szüntelenül vernie kell a vasat a minisztérium felé a biztosítás tökéletesítéséért, mert ez az alapja a rakodás gépesítésének.

Azonban a trösztön belül is vannak olyan feladatok, amelyek a technika továbbfejlesztését jelentik. A január 27-i nagyaktíván Martinkó

Mátyás elvtárs, a tröszt igazgatója elmondta, hogy Herenden és Hidason bevezetik a millisekundumos robbantást. A tervek igen dicsőre méltóak, azonban ezt minél előbb tennék kell követnie, minden nap drága és minden napi termelést emelne a millisekundumos robbantás bevezetése, ami nem is lenne különös nehézség, hiszen kiképzett szakemberek rendelkezésükre állnak.

Herenden és Hidason Kóta-féle kiskrakodógépek dolgoznak, Herendbányán van Simonsics-féle rakodógép is. Ezek a gépek máris jó eredményeket érnek el, a bányászok megkedvelték a rakodógépeket, hiszen a legnehezebb munkától, a rakodástól mentesítik őket. A technika továbbfejlesztését jelentené, ha mind a két bányán megfelelő munkahelyeket biztosítanának a gépeknek, hogy azok teljesítményüknek megfelelően tudjanak működni, ha gondoskodnának arról, hogy a gépek láncait ne lopják el, hogy a gépek üzemelni tudjanak, üzembiztosak legyenek.

Martinkó elvtárs, a tröszt igazgatója igen dicsőre méltó álláspontot foglalt el a páncélpajzsos biztosításnál. Teljes egészében az új technika hívének vallja magát. Eppen ennek tudatában bízunk abban, hogy a millisekundumos robbantás bevezetése, a kiskrakodógépek kihasználása, a többi fejtőgépek zavartalan munkája által Várpalotán továbbra is fejleszteni tudják az új technikát, s ezzel könnyebbé teszik a bányászok munkáját.

Az új pártvezetőség vizsgálja

Ferenc-bánya hétfőn reggel új szinten kezdte meg a termelést. A bánya 70-es és a 48-as frontja a 121-es szintre költözött.

Az új front megindításával számos olyan feladat áll a műszaki vezetőség előtt, amelyek megoldása lehetővé teszi, hogy a bánya hosszú idő óta újra teljesítse tervét és mint a legnagyobb üzem, segítse a trösztöt feladatai végrehajtásában. Az első legfontosabb feladat a járó utak jó karbantartása. A Ferenc-bányai új frontokhoz vezető utak ismét elég hosszúak lettek. A gyalogjárók nem mindenütt vannak a legjobb állapotban és mint R. Szűcs Mihály vajár elmondta, a bányászok kifáradnak, mire a munkahelyre érnek, hiszen az út egyrészt meggyöngyözik kell megintenniük. Ide vezethető vissza, hogy az első órákban lassan megy a termelés. Ezt meg lehetne előzni, ha a Ferenc-bánya műszaki vezetői rendszeresen karbantartatnák a gyalogjárókat.

A legnagyobb munka azonban a politikai öntudat fokozása terén van. Az új pártvezetőség, valamennyi kommunisztának, becsületes pártönkivűli dolgozóknak meg kell értetniük a bányászokkal, hogy milyen nagyjelentőségű az ő munkájuk. Meg kell magyarázni, hogy ha Ferenc-bányán egy óra kiesik a termelésből, akkor annyi szén veszik kárba, amelyből tizenöt család

egész évben tudna tüzeini. Legtöbbször Ferenc-bányán a szállítás miatt van baj. S azt úgy lehet megszüntetni, ha a kommunisták megértetik a szállító csillésekkel, hogy munkájuk nem kevésbé fontos, mint a vágások, hogy a munkahelyi váltástól, a munkaidő kinasználásától függ nemcsak a tervteljesítés, hanem a saját keresetük növekedése is.

A kommunisták előtt álló feladatok elvégzése az új pártvezetőség vizsgálatát is jelenti. S ezért az ediginél sokkal jobban meg kell győzni a bányászokat a munkafegyelem jelentőségéről, hiszen nem kis részben függ a Ferenc-bánya teljesítésétől a tröszt tervteljesítése is. Beszéljenek a kommunisták arról is, hogy amikor a Ferenc-bánya üzem volt, akkor jóformán valamennyi bányász kapott pénzjutalmat. Az egész országban ismerték a Ferenc-bánya nevét. Ez megismétlődik, ha a szállítócsillések, gépkezelők vágások becsületesen elvégzik munkájukat.

A kommunisták feladata lesz mindennapos meggyőző munkán keresztül biztosítani a munkahelyi váltást, a munkaidő kihasználását, a bánya tervteljesítését. E feladat végrehajtásával több lesz a dolgozók keresete, jobb lesz az életük, több lesz az a szén, amit az országnak tudunk adni. Ferenc-bánya tervteljesítése azt jelenti, hogy az új pártvezetőség jól vizsgázott.

Húszezer tonna szenet termelünk terven felül

A Várpalotai Szénbányászati Tröszt dolgozói termelési értékeketekén tárgyalták meg, milyen vállalat tesznek az éves terv melletti befejezésére. A tröszt dolgozói elhatározták, hogy december 31-ig 20 ezer tonna terven felül szenet adnak ki. Ebből április 4-ig 2300 tonnát termelnek. A tröszt az éves tervét december 27-én befejezi. Ennek érdekében állandóvá teszik a verseny értékelését és nyilvánosságát.

A termelékenység növelésére, évi átlagban 1682 tonna műszak teljesítményemelését vállalnak. Az önköltség csökkentése érdekében 1956-ban a szén tonnáját 0,52 forinttal olcsóbban termelik ki. A minőség megjavításáért az eddigi 1,73 százalékos tényszámot 1,26 százalékra csökkentik.

A műszaki fejlesztés terén vállalják a tröszt vezetői, hogy a Beszálló-aknán egy teljesen vas-támmal biztosított frontot létesítenek. Az F-4-es gépek által kihajtott vágatok sebességét 4,2/m. nap-ra fokozzák. Herenden gyorsvágathajtással kísérleteznek, az új tan-bányában famentes üzemet valósítanak meg. Az újítások számát az 1955. évihez képest 10 százalékkal emelik. A munkavédelem terén történt vállalkozások biztosítják, hogy a jobb levegőt 55 darab új ventilátor adja. A víztelenítés megoldását pedig 50 darab újabb szivattyú biztosítja. Ebben az évben elkészül a Beszálló-aknai fürdő és öltöző is. A szakmunkás képzés terén vállaltat tett a tröszt vezetősége 2800 fő oktatására.

A vállalat aláírta: Martinkó Mátás trösztigazgató, Szép Endre főmérnök és Varga Gyula területi bizottsági elnök.

Több teletöltséget kellene érezni a terv teljesítéséért

A januári hóvégi hajrá után várni lehetett, hogy februárban egyenletesebben indul a tervteljesítés. Ez az óhaj azonban nem teljesedett, hiszen a tröszt február első hét munkanapján egyetlen alkalommal sem teljesítette tervét. Ma már közel 450 vagon szénrel tartozik a népgazdaságnak. A bányák közül jelenleg egy sem éri el a 100 százalékot, ez példa nélkül áll az utolsó évek termelésében. Erre még a nagy hideg sem ad magyarázatot, mert az legfeljebb csak a külfestést és Herendert érinti. Sokkal inkább rámutat a hibák okaira az a nagyfokú szervezeti-lényeg, gépekkel való nem-törődösség, a munkafegyelem lazulása, melyek a lemaradó bányáinkban előfordulnak.

A bányák üzemvezetői, bányamesterei, aknászai, gépészeti dolgozói nem követelik meg a technológia betartását. Ezért aztán előfordul, hogy a frontok egyszerre szereznek megindulást, üres csille hiány mutatkozik, s aztán nagy kiesés van a termelésben. A gépeket nem a munkaszünet alatt, hanem munkaközben vizsgálják felül a gépészeti dolgozók, s ezért az amúgy is kihasználatlan munkaidőt még kisebbre csökkentik. Nem fordítanak elég gondot az üzemvezetők a munkahelyek anyagellátására, ez is egyik oka a lemaradásnak. Sokkal több teletöltséget kell érezni a terv teljesítéséért, nem vasárnapi „frontkiigazításokra”, hóvégi hajrákra kell számítani, hanem naponta ki kell adni azt a szenet amennyit a terv előír. A téli hidegek több szenet követelnek, nemcsak a gyárak, hanem

a lakosság részére is. A lelkiismeretesen végzett munka több szenet fog kihozni a bányából, de ehhez valóban az kell, hogy minden dolgozó szívügyének tekintse a napi tervek teljesítését.

Az F4-es gépek januári versenyét Képes Rudolf brigádja nyerte

A tröszt bányáiban lévő F-4-es gépek versenyben vannak egymással. Januárban a verseny győztese a herendi Képes Rudolf brigád lett a 23-as számú F-4-es géppel. Képes elvtársak 100,5 métert haladtak előre, 826 tonnát raktak meg a gép-

pel. A második helyet ugyancsak a herendi 24-es gép foglalta el. Han-sszoff, Ferenc-gépközelővel a 22-es brigád 97,7 métert hajtott ki. Csosz Jánosék 74 métert haladtak januárban és így a harmadik helyre kerültek.

Szeretik a rakodógépet Herenden

Herenden dolgozik a Kóta-féle kiskrakodógép, melyet kezelői — a Képes brigád — megszerettek. A gép egész havi terve 750 tonna, annak ellenére, hogy a gép január 6-án kezdett dolgozni, tervét teljes egészében teljesítette, felrakta azt a szenet, amit előirányoztak részére. A géppel dolgozó vágások termelékenysége nagymértékben emelkedett, vele együtt a keresetük is. Könnyebb lesz a bányászok munká-

ja, s ezért szeretik a herendi bányászok a rakodógépet.

Hidas-bányán a rakodógépek közül egyik sem üzemel, mert a hiányzó alkatrészek — kaparó és meghajtólánc — még mindig nincs biztosítva. Azok az eredmények, amit a többi bányában a géppel elértek, azt követelik a tröszt vezetőitől, hogy gondoskodjanak a már meglévő, de alkatrész hiány miatt nem termelő rakodógépek melletti üzemeltetéséről.

Látogatás a Beszálló-aknai szállón

Janos a 4-es szoba ablak melletti sarokágy felső részén feküdt. Kezébe könyvet tartva olvasott, jóformán fél sem figyelt arra, hogy idegen lépett be a szobába. Az asztalt kiküldetésben lévő idősebb pesti betonútépítők ülték körül. Amikor elmondtam, hogy róluk, a szálló lakóiról akarok írni, abban a percben más vágányra terelődött a beszélgetés.

— No, Janos, most aztán elmondhatod, ami nyomja a szívedet! — mondta egy a pestiek közül, tekintetét Alstetter Jánosra emelve, mivel úgy gondolta, még csak ő a bányász, neki van joga elsősorban véleményét nyilvánítani.

Janos nem vártott magára.

— Nem kell itt sokat beszélni. Nézzen csak körül az elvtárs ebben a szobában, minden bizonnyal megtalálja cikkéhez az anyagot — mondta, s meőött még szétnézhettem volna, így folytatta tovább.

— Látja ereket a lepedőket, milyen piszkosok? Már egy hónapja nem kaptunk tisztát. Ez a legsú-

lyosabb hiányosság, ezt írja meg. De menjünk tovább — kezdte ismét. — Tizenketten lakunk itt és mindössze egy ivópoharunk van. Hát egészséges dolog ez? A mosdót nem fűtik, a csapok be vannak fagyva, mosakodni is a nagyfürdőbe kell feljárni. Mindjárt a bejáratnál a folyosó jobb oldalán lévő WC-ben nincs villanygőz, még hozzá el is van dugulva, használhatatlan. Mondjam még tovább? — intézte félreérthetetlenül hozzám a kérdést. Aztán egyszerűen megállapította: — Van itt hiba bőven. — S mivel azt a látszatot akarta kelteni, hogy ő megtette a kötelességét, nem tud többet mondani, maga elé emelte ismét a könyvet. Mindez azonban nem a legjobban sikerült. Érezni lehetett, hogy valamit még tartogat, valami olyan dolgot, amit jobban szeretne, ha valaki más mondóná el. Mintha eőre megfontolták volna, úgy vették át tőle a szót társai. A szálló gondnokáról, Horváth Istvánról, meg aztán Varga Erzsébet takarítónőről mond-

tak el néhány dolgot. Többen bekapcsolódtak a beszélgetésbe, a pestiek közül is. Helytelenítéssel, hogy a gondnoknő a konyhán végzi a nagymosásokat, aztán meg arra tértek ki, hogy a takarítónőt többször látták már a konyhán mesogatni. Janos, aki eddig hallgatott, most úgy érezte, itt az alkalom, amikor ismét bekapcsolódhat a beszélgetésbe, folytatja:

Nem tudom ki hogyan van az ilyesmivel, de én nemcsak visszataszónak, hanem egyenesen helytelennek tartom ezt. Van itt szakácsnő bőven... Miért kapják a fizetésüket?

Kilencen voltak a szobában, s mindannyian egyetértettek Alstetter Jánossal. De hogyan is lehetett volna más véleményen, amikor egyetlen olyan dolgot sem említett, ami kizárólag az ő problémája, hanem jóindulatúan azért sorakoztat fel a hiányosságokat, hogy a Beszálló-aknai munkás-szállón szebb és jobb legyen bányászok életé, holnap mint ma.